

стъше съединение-то помежду тяхъ непрестано. —

Сега бъше потрѣбно рѣшително да ся направи заключение, за да ся отрече старата турска система; на такова дѣзновено дѣло да ся направи заключение и край, нуждно е на такава земя твърдѣ згодно природно положение. А тия свойства притяжава тая земя.

Кара Георгиево-то намѣрение отъ начало е било, за какво-то го е сама-та природа створила, сиречь да остави обкопы-тѣ на границѫтѣ, пакъ да чака непріятель-тѣ съ цѣло-то си войнство въ планинѫ-тѣ на Шумадія. — Обаче той това нестори, нѣ си остана пакъ на отво-реното поле. Всички-тѣ преимущества, съко-то бъше обдарена отъ природѣ тая земя, остави той и положи си основѣ само въ своѣтѣ собственѣ силѣ; обаче и отъ тукъ го отбихѫ. Нѣ на това бѣль е причина, както казвать, Младенъ, на кого-то пріятелство-то бъше му причинило толкова мѣки, защо-то тоя Младенъ ималъ е на границѫтѣ нѣколко парче-та земи (мюлкове), и като го бѣло страхъ да му ги не-взѣмѫтъ Турци-тѣ, приклонилъ Кара Георгія да остане на границѫтѣ.

И така сега ся рѣшихѫ, да излѣзѫтъ на непріятель-тѣ на срецѫ въ различни военни рѣдове, сиречь на три опредѣлены мѣста, на кои-то ся на всѣгда отбранвахѫ: въ то на Дринѣ, на обрежие-то Моравѣ и на Дунавѣ-тѣ. Въ Ягодинъ въспостави Кара Георгій единъ резервъ (войска коя-то послучайно чака да отмѣни другѫ) за да може да иде на помощъ на онъя, кои-то бы трѣбalo да ся подпомогнатъ най-много — и